

Sygn. akt XVII *AmE 112/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: sekretarz sądowa Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w R.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych **A. D., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L.**

o uznanie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione

na skutek odwołania (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 10 września 2013 r. nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII *AmE 112/13*

Decyzją nr (...) z dnia 10 września 2013 r., na podstawie art. 8 ust 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, po rozpatrzeniu wniosku A. D. (zwanego dalej „Zainteresowanym”) z dnia 28 lutego 2013 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowił stwierdzić, że dokonane przez (...) S.A. z siedzibą w R. (zwaną dalej „Powodem”), przy udziale (...) S.A. z siedzibą w L., wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, w okresie od 07 listopada 2012r. do 8 listopada 2012r. do lokalu zainteresowanego położonego w miejscowości J. przy ulicy (...) było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji Powód wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wnosząc o jej zmianę w całości i stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej w dniu 7 listopada 2012 r. do obiektu Zainteresowanego przy ul. (...) w J. nie było nieuzasadnione. Zaskarżonej decyzji Powód zarzucił:

1. naruszenie art. 139 § 1 kpc przez jego bezpodstawne zastosowanie do powoda nie będącego sądem ani organem władzy publicznej i wymaganie aby dla skuteczności doręczenia przesyłka zawierająca oświadczenie wiedzy powoda awizowana była dwukrotnie;
2. naruszenie § 14 ust. 1 w zw. z 38 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych przez jego wybiórczą wykładnię ograniczającą się

do oceny § 14 ww. Rozporządzenia i bezpodstawne uznanie, że w powszechnym obiegu pocztowym wymagane jest dla skuteczności doręczenia zastępczego dwukrotne awizowanie przesyłki zawierającej oświadczenia wiedzy powoda;

3. naruszenie art. 61 kc przez jego błędną wykładnię i bezpodstawne uznanie, że materialnoprawne oświadczenie wiedzy powoda dotarło do zainteresowanego później niż w chwili pierwszego doręczenia.

Wskazując na powyższe zarzuty, powód wniósł o :

- zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie , że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej w dniu 07 listopada 2012r. do obiektu zainteresowanego A. D. w J. przy ul. (...) nie było nieuzasadnione ;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Energia elektryczna była dostarczana do lokalu zainteresowanego - A. D. na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 17 lutego 1999r. , mającej charakter umowy kompleksowej. (k. 26 akt admin.)

W dniu 5 października 2012 roku sprzedawca wystosował do odbiorcy energii, w trybie art. 6 ust. 3 a ustawy Prawo energetyczne, wezwanie do zapłaty zaległych należności za energię elektryczną na kwotę 498,30zł. W treści wezwania sprzedawca wezwał odbiorcę do uregulowania zaległych oraz bieżących należności , w dodatkowym terminie dwóch tygodni liczonym od dnia , w którym zaistniała możliwość zapoznania się treścią wezwania , nie później jednak niż do dnia 25.10.2012r. (k. 35 akt adm.)

Wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą , która po dwukrotnej awizacji (10 października 2012r. i 17 października 2012r.), w dniu 25 października 2012r. została zwrócona do nadawcy z adnotacją „ zwrot do nadawcy z powodu nieodebrania w terminie". (adnotacja na kopercie - k.37 akt adm.)

Przesyłka pocztowa zawierająca wezwanie do zapłaty została zwrócona na adres (...)

(...) SA. w dniu 09.12.2012r. (wyjaśnienia powoda k.59)

Wobec braku zapłaty ww. zaległości Powód - (...) SA. w dniu 29 października 2012 r. wystawił zlecenie wstrzymania dostaw energii elektrycznej do nieruchomości Zainteresowanego, które w tym samym dniu zostało przekazane do (...) SA. (k. 38 akt adm.)

W dniu 7 listopada 2012 r. pracownicy (...) SA. wstrzymali dostawy

energii elektrycznej do nieruchomości Zainteresowanego. Po opłaceniu przez

Zainteresowanego zaległości wynikających z ww. wezwania do zapłaty, w dniu 8 listopada

2012 r. dostawy energii elektrycznej zostały wznowione.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku

postępowania administracyjnego powołane wyżej, które nie budziły wątpliwości co do ich

prawdziwości a także nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne stanowi, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej może nastąpić gdy:

1. odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności;
2. został uprzednio powiadomiony na piśmie o skutkach nieuregulowania należności tj. wstrzymaniu dostaw energii oraz zamiarze wypowiedzenia umowy;
3. został mu wyznaczony dodatkowy, dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Przesłanki określone w przepisie art. 6 ust 3 a tej ustawy muszą być spełnione łącznie, by powiadomienie wywołało właściwy skutek prawny. Z samej treści przepisu wynika, że w chwili wstrzymania dostarczania energii odbiorca musi pozostawać w zwłoce przez okres co najmniej miesiąca, a ponadto od chwili doręczenia powiadomienia do czasu wstrzymania musi upłynąć dodatkowy 2-tygodniowy termin wyznaczony w powiadomieniu.

Należy zaznaczyć, że wprowadzenie wskazanego wyżej przepisu miało na celu zapobieżenie dowolnemu kształtowaniu zasad wstrzymywania dostaw energii i stanowić miało jednocześnie charakter gwarancyjny i równoważący wobec silnej pozycji przedsiębiorców energetycznych. Dostęp do energii elektrycznej ma dla ustawodawcy znaczenie zasadnicze, zaś jego wstrzymanie może nastąpić jedynie w ściśle określonych wypadkach uregulowanych w ustawie, której przepisy winny być interpretowane ściśle. Wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej rodzić może bardzo znaczące konsekwencje dla odbiorcy i stąd przedsiębiorstwo energetyczne realizując przyznane przez ustawodawcę uprawnienie (możliwość wstrzymania dostarczania energii elektrycznej wobec istnienia po stronie odbiorcy zaległości w opłatach) ma obowiązek wypełnienia określonej w przepisach prawa procedury w celu skutecznej realizacji tego uprawnienia.

W powiadomieniu, o którym mowa w przepisie art. 6 ust 3 a ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo oświadcza, iż wstrzyma dostawy energii elektrycznej i wypowie umowę, jeżeli odbiorca nie ureguluje zaległości w wyznaczonym terminie. Nie może budzić więc wątpliwości, że początek biegu dwutygodniowego terminu wyznaczonego odbiorcy zgodnie z procedurą z art. 6 ust. 3a tej ustawy do uiszczenia zaległych lub bieżących należności uzależniony jest od momentu, w którym za skuteczne należy uznać złożenie powyższego oświadczenia. Przepisy ustawy zastrzegają dla powiadomienia odbiorcy energii formę pisemną. Nie określają natomiast w jakiej formie pismo informujące o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej ma zostać odbiorcy doręczone. W doktrynie utrwalone zostało stanowisko, że każda forma doręczenia powiadomienia odbiorcy jest dopuszczalna. Do stwierdzenia doręczenia nie jest konieczne wysłanie potwierdzenia za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Niewątpliwie wykorzystanie w tym celu przesyłki poleconej jest wystarczające do wykazania, że powiadomienie zostało odbiorcy doręczone.

Przepis art. 61 § 1 Kodeksu cywilnego stanowi, że oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią. Z powyższego wynika, że w sprawie składania oświadczenia woli kodeks cywilny przyjął teorię doręczenia, według której dla przyjęcia, że oświadczenie woli zostało złożone innej osobie jest chwila dojścia treści tego o świadczenia do wiadomości tej osoby. Ze względu na interes i bezpieczeństwo obrotu oraz ułatwienia dowodowe domniemywa się, iż adresat zapoznał się z treścią oświadczenia, gdy doszła do niego w taki sposób, iż powzięcie o nim wiadomości stało się możliwe. Art. 61 nie wymaga aby adresat faktycznie zapoznał się z jego treścią. Decydujące jest to, że istniała możliwość zapoznania się.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd dopuszczający możliwość stosowania do składania oświadczeń woli w sferze prawa materialnego tzw. doręczenia zastępczego, przy czym nie ulega wątpliwości, iż skuteczność takiego doręczenia może być stosowana także do oświadczeń wiedzy. (patrz : wyrok SN z dnia 20 stycznia 2004 r. II CK 358/02.)

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż powód nie wykazał zachowania trybu określonego w art. 6 ust 3 a ustawy poprzez wykazanie, że wezwanie odpowiadające określonym w tym przepisie wymogom dotarło do odbiorcy energii w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią i że wstrzymanie dostaw energii nastąpiło po upływie dwutygodniowego terminu udzielonego odbiorcy na uregulowanie należności.

Powiadomienie, o którym mowa w art. 6 ust 3 a zostało nadane na adres zainteresowanego przesyłką rejestrową i nie zostało odebrane w terminie przez adresata. W tej sytuacji wobec braku bezpośredniego potwierdzenia odbioru powiadomienia przez odbiorcę należało zastosować instytucję doręczenia zastępczego ustalając moment, od którego rozpoczyna bieg dodatkowy czternastodniowy termin, po upływie którego dostawca energii elektrycznej może wstrzymać dostawy.

Zgodnie z treścią art. 139 kpc, odnoszącego się do instytucji doręczenia zastępczego, w razie niemożności doręczenia pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce tego operatora, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono oraz pouczenie, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Taki sam tryb i termin odbioru przesyłki rejestrowanej przewiduje §14 ust 1 w zw z §38ust 1 i ust 3 pkt2 Rozporządzenia Ministra infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych. (Dz.U.2004.5.34)

W związku z powyższym w ocenie sądu Prezes URE prawidłowo przyjął w zaskarżonej decyzji, że wezwanie z dnia 5 października 2012r. zostało skutecznie doręczone zainteresowanemu w dniu 24 października 2012r tj. po upływie 14 dni od daty pierwszej awizacji przesyłki. Konsekwencją powyższego było prawidłowe ustalenie przez Prezesa, że dodatkowy dwutygodniowy termin, o którym mowa w przepisie art. 6 ust 3a ustawy Prawo energetyczne wyznaczony na dokonanie zapłaty za energię elektryczną upłynął z dniem 7 listopada 2012r. Ponieważ wstrzymanie dostaw nastąpiło w dniu 7 listopada 2012r. tj. ostatniego dnia dodatkowego terminu wyznaczonego na dokonanie zapłaty należało uznać je za nieuzasadnione ponieważ tego dnia zainteresowany mógł jeszcze w świetle art. 6 ust 3a uiszczyć zaległą należność za odebraną energię.

Zatem w dniu 8 listopada 2012 r. Powód najwcześniej miał możliwość odłączyć dostawy energii elektrycznej do nieruchomości Zainteresowanego. Czyniąc to już w dniu 7 listopada 2012 r. przy udziale (...) S.A. Powód nie dopełnił wymogu określonego w art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne.

Ponadto należy zaznaczyć, że Powód w sposób niewłaściwy wyznaczył dwutygodniowy termin na uregulowanie należności, wskazując konkretną datę, w której ma nastąpić płatność, tj. 25 października 2012 r. podczas gdy istotna jest data otrzymania wezwania, od której biegnie dwutygodniowy termin na dokonanie zapłaty.

Takie wyznaczenie momentu, w którym zaktualizuje się prawo Powoda do wstrzymania dostaw prądu, nie może być uznane za prawidłowe wyznaczenie dwutygodniowego terminu i nie spełnia wymogów, o których mowa w powołanym przepisie ustawy.

Uchybienie procedurze, o której mowa w art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne, skutkuje orzeczeniem o uznaniu wstrzymania dostaw energii za nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 479⁵³ §1 kpc odwołanie należało oddalić nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie 98 kpc.